

[Industriministeren]

grundelse for nu at udbygge ordninger af denne karakter.

På et enkelt område, nemlig håndværk og mindre industri, vil der nok fortsat være et vist behov for lånemidler til en lavere rente, end markedet kan tilbyde, og her vil jeg anse den metode, der er anvendt i EM-låneordningen, for velegnet, fordi den opererer med en rente, der nok er lav, men som følger bevægelserne i markedsrenten. Den omlægning af håndværkerlåneordningen, som regeringen arbejder med, tænkes derfor baseret på dette princip, hvilket i øvrigt er i overensstemmelse med ønsker, der er fremsat af håndværkets og den mindre industris egne organisationer.

Socialdemokratiets tanker om i denne ordning at indbygge en adgang til kombineret statslig og kommunal finansiering af erhvervslokaler til mindre, fortrinsvis nyetablerede virksomheder vil ikke kunne indpasses i regeringsforslaget, og jeg tror heller ikke, ideen er særlig god. Jeg udtalte mig allerede i sidste uge om et forslag af lignende art, fremsat af SF, beslutningsforslag nr. B 10. Der har været gjort et forsøg af denne art, som ikke faldt heldigt ud. Det synes at vise, at omkostningerne ved etablering og drift, selv med billige offentlige lånemidler til anlægsfinansieringen, langt ville overstige, hvad nystartede virksomheder tør belaste deres huslejebudget med.

En mulighed, som måske med større fordel kunne overvejes, har været nævnt af en af vore større kreditinstitutioner. Den har overtaget en række konkursramte ejendomme, hvori billige erhvervslokaler skulle kunne tilbydes mindre virksomheder og iværksættere. Tilbuddet synes i givet fald at kunne søges udnyttet på lokalt plan uden behov for offentlig medfinansiering.

Om forslaget vedrørende etablering af en egnsudviklingsfond skal jeg endelig bemærke, at egnsudviklingsordningen har fungeret godt og ubestrideligt har sin store del af æren for den kraftige erhvervsmæssige fremgang, der har fundet sted i de områder, som har nydt godt af ordningen. Denne fremgang er så markant, at den i finansloven for 1984 stedfundne nedtrapning af bistandens omfang nu må anses for rimelig.

I modsætning hertil indebærer socialdemokratiets forslag om en egnsudviklingsfond en væsentlig forøgelse af bistandens omfang og en fastfrysning af ordningen på et meget

højt niveau. Som jeg allerede har forklaret, finder regeringen ikke, at der er behov for en sådan optrapning på nuværende tidspunkt. Jeg kan være enig i, at der fortsat vil være et behov for at bevare egnsudviklingsordningen, men jeg vil som nævnt fremsætte et forslag om en anden omlægning. Jeg tænker her på, at der i højere grad bliver lagt vægt på tilskudsordningen i stedet for lånefinansieringen, som med den stedfundne renteutvikling har mistet en del af sin betydning som incitament til investeringer.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig det fremsatte forslag, men vil inden længe vende tilbage til folketinget med andre forslag på disse felter, som efter regeringens opfattelse bedre modsvarer de aktuelle behov i erhvervslivet.

Arne Lund (KF):

Der kan ikke og skal ikke herske tvivl om, at det konservative folkeparti og vel regeringspartierne i det hele taget støtter den målsætning om erhvervsfremme og særlig fremme af de import- og eksportkonkurrerende erhverv, der ligger i det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Men når vi kommer til de midler, der er anbefalet i beslutningsforslaget, kniber det mere med enigheden.

De midler, forslaget her peger på, og som man ønsker udbygget, har været anvendt i en årrække, og så går det ofte sådan, at de er ved at udtømme deres effekt, og hvis man maser yderligere på med disse midler, så kan de få virkninger, som er uønskede.

Det, jeg er sikker på, er, at i jo større udstrækning vi pumper offentlige midler ind i disse lånesørordninger for erhvervslivet, jo mindre spillerum får vi finanspolitisk til at fortsætte den politik med en generel nedsættelse af renten til fremme af hele erhvervslivet, som regeringen har haft succes med et langt stykke. Vi er allerede på vej til at nærme renteniveauerne inden for de i særordningen begunstigede erhverv til renteniveauet i almindelighed. Den politik bør fortsættes, og den fortsættes ikke, men kan tværtimod modvirkes ved, at man pumper flere offentlige midler ind på dette område til skade for den generelle rentepolitik.

En ting mere vil jeg gerne have lov at fremhæve, det gjorde industriministeren og-